

* * *

آباده

جناب قابل علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامه مفصل آن جناب ملاحظه گردید هرچند از عنوان حصول احزان شد زیرا دلیل تنگدستی آن جناب بود لهذا قلب عبدالبهاء رهین حزن و قرین اندوه گردید بگذرد این روزگار تلختر از زهر ولی چون بشارت معاشرت یاران و تأسیس انجمن دوستان داشت نهایت روح و ریحان حاصل گردید اما بشرط آنکه پایدار بماند نه ایامی چند دوام کند بعد ملال حاصل شود و اغبرار در قلوب ظهور نماید و سبب تفریق جمع و تشتت شمل گردد

در خصوص روز مبعث حضرت اعلی روحی له الفداء مرقوم نموده بودید در سؤال و جواب مندرج یوم کمال از شهر عظمت واقع و یوم شهادت در یوم سلطان از شهر رحمت واقع این نص قاطع است و نصوص قاطعه را هیچ امری معارضه ننماید بعد چنین خواهد شد ولی چون در ایام مبارک این دو یوم مقدس در پنجم جمادی الاول و بیست و هشتم شعبان گرفته میشد و در ساحت اقدس احباً حاضر شده یوم مبعث اظهار سرور میفرمودند و در یوم شهادت اظهار حزن و تأثر شدید از شمائل جمال مبارک ظاهر لهذا ما نیز الی الآن این دو یوم را در این دو تاریخ میگیریم ولی آنچه نصوص است بعد مجرا میشود در یوم شهادت حضرت اعلی و در یوم صعود جمال قدم اشتغال بامور دنیا جائز نه

اما در خصوص یومین مولدین نص در یوم اول و یوم ثانی محرم وارد شده است و علیک البهاء الأبهی ع ع